

Toespraak

Herdenking H. (Harm) van der Meulen (CDA)

6 november 2007

Op 20 oktober jl., de dag voor zijn 82^e verjaardag, is oud-senator Harm van der Meulen overleden. Hij was voor het CDA lid van de Eerste Kamer van 1987 tot 1995.

Harm van der Meulen genoot landelijke bekendheid als vakbondsvoorzitter. Vrijwel zijn hele werkende leven heeft hij gewijd aan vakbondswerkzaamheden. Zo was hij 21 jaar verbonden aan de Christelijke Metaalbond; eerst als ambtelijk secretaris, later als bestuurslid en tweede Voorzitter. In 1973 werd hij secretaris van het Christelijk Nationaal Vakverbond en maakte hij deel uit van de Sociaal Economische Raad en het bestuur van de Stichting van de Arbeid. Van 1978 tot aan zijn pensioen in 1986 was hij Voorzitter van het CNV.

Daarnaast vervulde hij verschillende bestuurlijke nevenfuncties. Zo was hij lid van de Bankraad van De Nederlandsche Bank en van de Raad van Commissarissen van Joh. Enschede. Het voorzitterschap van de Stichting De Ombudsman in Hilversum en van Eemeroord, een instelling voor verstandelijk gehandicapten in Baarn, heeft hij – evenals het lidmaatschap van deze Kamer – tot zijn 70ste vervuld.

In de Eerste Kamer was Harm van der Meulen woordvoerder Sociale Zaken en voorzitter van de gelijknamige Kamercommissie. Bij zijn maidenspeech stond hij tegenover staatsecretaris De Graaf, met wie hij kort daarvoor als CNV-voorzitter stevige discussies had gevoerd.

“Het ging er soms rumoerig toe, met vele emoties”, zo memoreerde Van der Meulen die periode in zijn maidenspeech. “De Kamer is een wat ander college; het is geen arena zoals wij beide wel eens hebben moeten betreden”. Tijdens zijn voorzitterschap stond Harm van der Meulen in die periode van hoog oplopende werkeloosheid vaak recht tegenover de kabinetten-Lubbers als pleitbezorger voor de werknemers en met name de uitkeringsgerechtigden. Ook zijn eigen partij spaarde hij niet. Bij een van zijn vele afscheidsinterviews als CNV-voorzitter zei hij: “Ik kon niet anders dan kritiek spuien. Ik heb het nooit met plezier gedaan, maar ik mag omwille van de familieband toch geen ander standpunt innemen”. Dat, maar ook zijn gelijktijdige loyaliteit aan de partij, karakteriseert Harm van der Meulen. Hij was een charismatische, authentieke, gezaghebbende persoon, bij wiens rijke kennis en ervaring ook deze Kamer baat heeft gehad.

Voor zijn maatschappelijke verdiensten is hij twee maal onderscheiden: hij was Officier in de Orde van Oranje Nassau en Ridder in de Orde van de Nederlandse Leeuw. De Eerste Kamer is Harm van der Meulen dankbaar voor wie hij was en wat hij heeft betekend. Moge dit een steun zijn voor de nabestaanden bij het verwerken van hun verdriet.

Ik verzoek u om een moment van stilte.